

gende Maade. Naar jeg sammenligner de Forberedelser, som efter Beretningerne have fundet Sted ved denne sidste Henrettelse, med de Forberedelser, som have været truffne ved den Begivenhed, hvortil jeg for henved 50 Aar siden var Vidne, saa er der en aldeles himmelvid Forskjel tilstede, og dersom Ovrigheden havde gjort sin Pligt med Hensyn til denne sidste Begivenhed, saa er det meget sandsynligt, at vi den Dag idag ikke engang vare komne til at tale om denne Lov og alt det, som nu foreligger. Dersom Alt havde været ordentlig forberedt, saa er det ingenlunde sikkert, at der var blevet gjort 3 istedefor 1 Hug, og alt det Ovrige, som nu med Rette paaklages, vilde selvfølgelig med største Lethed have kunnet undgaas, naar Politiet havde været tilstede ved denne Leilighed, som det burde have været. Det er meget muligt, at man ikke nu kan gjøre, hvad man kunde gjøre for 50 Aar siden, da man beordrede vedkommende Egns Mænd til at komme med lange Høtthue og Kors og danne en Kreds i en temmelig stor Afstand omkring Skafottet som Vidnesbyrd om, at de der stode paa Vagt. Det er muligt, siger jeg, at man ikke nu kan gjøre det, som dengang var Skik og Brug, nuvel, men saa kunde man dog have hentet en Eskadron fra Næstved. Bevillingen dertil vilde det vistnok ikke have været saa vanskeligt at faae; men man kunde jo ogsaa godt have beordret Sognefogderne til at møde og virke paa lignende Maade, og de Mænd, som man tillige havde tilfagt, vilde vistnok ikke have negtet deres Tjeneste. Nu høre vi jo nok, at der er blevet indledet en Undersøgelse i denne Anledning med Hensyn til det ene Medskab. Naar en saadan Sag foreligger, saa skal man jo have En til at lade sin Harme gaa ud over; Retfærdigheden skal jo gaa ud over Noget, og saa er det meget almindeligt, at man, om jeg saa maa sige, gaar til Halen istedefor til Hovedet. Jeg venter imidlertid, at den høitærede Justitsminister vil lade Alt undersøge om denne Sag og lade Alle tiltale, som kunne siges at have forset sig, selv om Dommen kun kommer til at gaa ud paa en Bøde eller en Frettestættelse, thi ogsaa i denne Henseende bør Retfærdigheden ske Fyldest. Naar man vil lade det gaa paa Maa og Jaa, paa bedste Bestub, saa er det selvfølgelig, at der er mange Ulemper ved den almindelige Offent-

lighed; et saa taalmodigt Publikum, som der var paa Sølvbjergshøi, er vist vanskeligt at faae, og man kan jo lettere holde Styr paa de Urolige i en indelukket Gaard. En anden Sag er det ganske vist, naar Foranstaltningerne til den offentlige Henrettelse ere truffne med Alvor og Orden. Man bør da ogsaa i Pressen og paa anden Maade erindre Offentligheden om, at det er en alvorlig Handling, der foregaar, at det ikke er et Skuespil, noget Markedsøggl, men at de, der gaa dertil, gaa til Statens alvorligste Handling, hvortil Foranstaltninger ere truffne paa Lovbekalets Maade; men saa er det et stort Spørgsmaal, om ikke Samfundet altid — haade i ordinære og ekstraordinære Tider vil være mere betrygget med Hensyn til Retfærdighedens Fyldestgjørelse gennem atmindelig Offentlighed end gennem den indskrænkede. Jeg har med Hensyn til dette Punkt udtalt en Henstilling før, idet jeg vidste, at der var forskellige Meninger derom; jeg henstiller nu atter Spørgsmaalet til almindelig Overveelse og spørger, om vi ikke nu skulle blive ved det, som vi nu ere enige om, og saa tænke over, hvad vi skulle gjøre med Hensyn til det andet.

H. Holm: Det ærede Medlem fra Langeland (Brandes) gik ind for, at den Begivenhed, som fandt Sted paa Sølvbjergshøi, egentlig kun anbefalede at gaa til det første Punktum af dette Lovforslag, altsaa til at indføre Henrettelse med Faldøre istedefor med Haandøre. Jeg tror, at han har Ret i, at Spørgsmaalet om Henrettelsens Offentlighed ikke jærlig er bleven kaldt frem ved denne Begivenhed; men netop fordi jeg deler denne hans Opfattelse, mener jeg, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) ikke har ganske Ret, naar han siger, at vi ikke skulle rette os efter saadanne Stemninger, som pludselig dukke op, og at vi let kunne begaa noget Galt, hvis vi følge pieblifikke Indtryk. Thi dette Punkt om Offentlighedens Indskrænkning er netop ikke en pieblifik Indskydelse; det har staaet paa Dagsordenen lige siden Henrettelsen af Rasmus Mørke fandt Stedovre i Sjælland. Det blev af en anden æret Tale bemærket, at det dengang netop valte en uhyggelig Stemning rundt om i Landet, at Folk strømmede til fra alle Kanter og betragtede, hvad der fore-